

Nefa-Joensuu ry:n Postmoderni Nahkiainen

I/2016

Sisältö

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan palsta	4
Nefan hallitus vuosimallia 2016	5
Vuoteni fuksina	10
RajaSpeksi: Töhöosasto, arvio	12
TAKUulla fiksu valinta	13
Rusinat pakkopullasta	14
Gradu vaatii suunnittelua ja Seinfeldia	16
Hautaa elämä	17
Näin valmistaudut vappuun	20

Postmoderni Nahkiainen 1/2016

Julkaisija: Nefa-Joensuu ry. *Päätoimittaja:* Niina Turunen. *Taitto:* Riikka Brofelt
Kirjoittajat: Sonja Mutanen, Petra Mustonen, Juho Kaasinen, Riikka Brofelt, Meri Parkkinen, Antti Sillanmäki, Noora Oertel
Kannen kuva: Miia Hartikainen

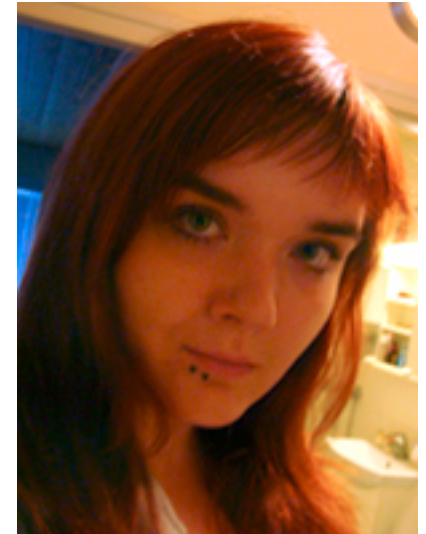
Pääkirjoitus

Siinä missä talvi yllättää autoilijat, kevät yllättää opiskelijat. Viimeiseen deadlineen onkin enää kaksi viikkoa kahden kuukauden sijaan, ja kesätyöt alkavatkin jo ensi kuussa. Vappu on jälleen ihan kulman takana, joten tämän kevään Nahkiaisesta löytyy ensi käden ohjeet siihen, miten vappua vietetään nefalaiseen tyyliin. Nappaa talteen parhaat ideat, niin maineesi säilyy. Hyvänä vai huonona? Ei takerruta siihen.

Nefan hallituksessa on tapahtunut muitakin uudistuksia hallituksen vaihtumisen lisäksi: nykyään meillä on myös TAKU-vas-
taava. Sen kunniaksi lehdestä löytyy infopläjäys TAKUn toiminnasta. TAKUlla ei ole tekemistä ainejärjestö Täkyn eikä Disneyn typerän oravan kanssa. TAKU on ammattijärjestö, joka tarjoaa hyödyllistä tietoa kulttuurialasta, työnhakuneuvontaa ja koulutuksia. TAKUun liittyminen on hyödyllistä jo opintojen aikana.

Lisäksi keväisessä lehdessä pohditaan sitä, mihin aika kuluu gradunteon aikana. Kauan eläköön sijaistoinnot! Tämän kirjoituksen tekemiseen on kulunut kaksi tuntia, ruisleipää, tiskejä ja CCR:n levy kolmesti alusta loppuun. Toisaalta, jos työ edistyy, se edistyy.

Liikuntavastaava kertoo myös liikunnan ilon löytämisestä. Tehokkain laji on turhaa, mikäli sitä pitää suorittaa hampaat irvessä ja kyynleet silmissä. Askeettista sportteliamää voikin sitten alkaa viettää vapun rietostelujen jälkeen...

Mukavaa kevättä,
Niina Turunen
ainejärjestölehtivastaava
Nefa-Joensuu ry

Puheenjohtajan palsta

Uusi kausi uudet kujeet.

Niin se vain on tämänkin vuosi ja toimikausi lähtenyt rullaamaan. Viime syksynä hallitusta työllistivät viiden vuoden välein järjestettävät vuosijuhlat, ja viiden vuoden edestä kyllä juhlimme! Mutta on kiirettä pitänyt tämänkin vuoden puolella, tapahtumia kuluvalle kevääälle on mahtunut mukavasti. Nefa on ollut aktiivinen sitsien ja muiden illanistujaisien järkkäämisessä, ja alkuvuotta ajatellessa onkin pakko todeta, että monessa menossa ollaan mukana oltu! Eikä tämä meno suinkaan ole hiipumaan päin, joten laittakaahan tapahtumakengät jo syksyä varten valmiiksi.

On myös syytä olla iloinen. Koko hallitus on mahtavasti yhteistuumin lähtenyt viemään tätä kautta kohti uusia seikkailuja. Painopisteeksi on otettu lisääntynyt ja parantunut informaation kulku sekä toiminnan ny-

kyaikaisuus. Pyrimme olemaan perinteitä kunnioittava mutta silti uudistumiskykyinen ainejärjestö, jota kaikkien olisi helppo lähestyä. Palautetta kysytään ja halutaan saada, jotta entistä useampi teistä voisi kokea nefalaisuuden omaksi jutukseksi.

Siispä kaikki te, niin kokeneet kuin uudetkin nefalaiset, tulkaa kaikki toimintaan mukaan tekemään Nefa-Joensuusta juuri meidän näköinen ainejärjestö!

Keväisin terveisin,
Sonja Mutanen

Nefan hallitus vuosimallia 2016

Sonja Mutanen, puheenjohtaja

Hei! Toimin Nefa-Joensuu ry:n puheenjohtajana kaudella 2016. Aloitin yliopistotaipaleeni syksyllä 2013, ja fuksivuodesta asti olen pyörinyt mukana hallitustoiminnassa sekä innokkaasti opiskellut pääaineena kulttuuriantropologiaa ja pitkänä sivuaineena sosiologiaa. Opiskelujen ohella puuhailen koirani kanssa ja pyrin muutenkin liikkumaan aktiivisesti. Sohvilla löhöilyä, hyvien kirjojen lukemista, käsitöiden tekemistä ja sarjojen sekä elokuvien katselua unohtamatta, koska tasapaino se on mikä tiellä pitää :)

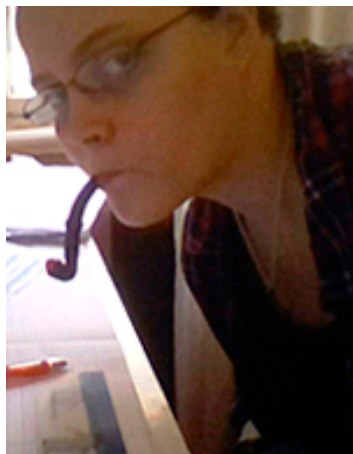
Emmi Rajavuori, varapuheenjohtaja & sihteeri

Arvon herrasväki! 25 v taiteensosiologian opiskelijanretale viettää nyt toista vuottaan hallituksessa, tälläkertaa sihteerin ja varapuheenjohtajan toimisena. Toimeenkuvaan kuuluu pöytäkirjojen naputusta ja puheenjohtajan pitämistä selväjärkisenä stressin yllättäessä. Arkipäivät kuluu koulussa ja illat lukien sarjakuvia, opiskellen, hakaten pleikkaria tai nauttien ”virvokkeista”. Sydän kuuluu taiteelle, rahat paheille.

Laura Tolppa, rahastonhoitaja

Ahoj! Olen vartiana Nefan rahakirstulle. Toimin rahastonhoitajan hommia toista vuotta. Hoidan toimeani kuitenkin Prahasta käsin vielä kevään, mutta syksyllä olen jälleen teidän keskuudessa siellä armaat nefalaiset. Opiskelen pääaineenani perinteentutkimusta ja siinä sivussa sitten vähän kaikkea muuta. Vapaa-ajalla, kun en huku papereihin, tykkään matkustella, nauttia luonnosta, tuijottaa elokuvia ja olla keittiön hengetär. Olen melko sosiaalinen otus, joten minusta saa myös helposti seuraa humpan kahvioon tai oluselle illalla. Jos sinulla on jotain kysyttävää nefan rahoista tai mistä tahansa muusta minuun saa ottaa yhteyttä, niin tuumaillaan asioita yhdessä.

Tuuli Pelho, tapahtumavastaava

Moi! Toimin Nefan hallituksessa toisena tapahtumavastaavana. Opiskelen pääaineenani kulttuuriantropologiaa, jonka sivulla mediakulttuuria ja viestintää sekä taideaineita.

Nämä ovat (eivät ole) ainoat asiat joista tykkään: nukkuminen, matkustelu, kummalliset elokuvat, koirat, Fazerin hasselpähkinä suklaa. Ainiin, ja naaman vääntely outoihin ilmeisiin on parasta huvia!

Elina Leimu, tapahtumavastaava

Kainuusta karannut hulivili, kirjallisuuden pääaineopiskelija ja Nefan toinen tapahtumavastaava. Parin vuoden haahuiluni jälkeen sattuma johti minut tänne Joensuuhun opiskelemaan. Joutoaikani kuluu pelaillen, piirtäessä, liikkuen ja kaikessa mahdollisessa, mikä voittaa tiskaamisen. Oon kans aika etevä Disney-trivialissa!

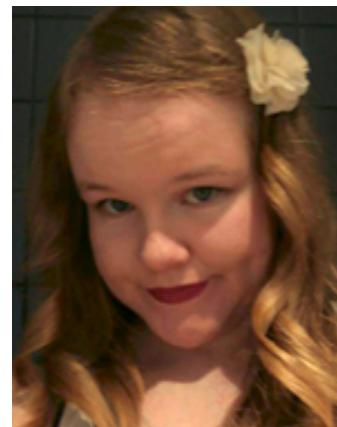
Meri Parkkinen, liikuntavastaava

Moi! Olen Parkkisen Meri, toisen vuoden kulttuuriantropologian pääaineopiskelija. Hoidan keväällä 2016 liikunnanvastaavan hommia. Urheiluharrastukseni ovat yleensä lyhytaikaisia, mutta sitäkin intohimoisempia. Liikunnasta haen pääasiassa liikunnan riemua. Ollaan yhteyksissä, jos liikuntatarjonta/tapahtumat mietityttää!

Katri Jämsä, liikuntavastaava

Olen hyvinkin laiskan olemukseni vuoksi varmasti liikkumattomin liikuntavastaava vuosiin! Nyt voin tittelini inspiroimana lähtä lenkille ja heiluttamaan kroppaani erilaisille jumpille. Harrastuksianshan minulla ei ole, koska pääaineeni sukupuolentutkimus imee kaikki mehut muiden koulutöiden ohella. Tunnustan kuitenkin, että pidän kokkailusta ja telkkarin töllöttämisestä. Vuoden 2016 kevään vietän Koreassa, mutta syksyllä toimin kunnian arvoisessa tehtävässäni sitten aktiivisemmin.

Siina Sorvali, sosiaalipoliittinen vastaava

Hallituksen sosiaalipoliittinen vastaava tässä hei. Silloin kun en pyöri hallituksen jutuissa opiskelen kulttuuriantropologiaa, sukupuolentutkimusta ja japanin kieltä ja kulttuuria. Ja silloin kun en opiskele katson huonoja etelä-korealaisia tosi-tv-ohjelmia ja yhtä huonoja japanilaisia poliisisarjoja, leivon ja luen sillon ku kerkiää ja jaksaa.

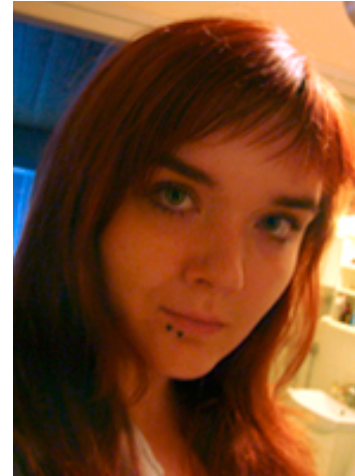

Krista-Lotta Ojanen, koulutuspoliittinen vastaava

Heipähei, Toimin vuonna 2016 Nefan koulutuspoliittisena vastaavana, mikä on suuri kunnia ja ilo! Opiskelen nyt kolmatta vuotta kulttuuriantropologiaa, ja omia tutkimuksellisia kiinnostuksenkohteitani ovat muun muassa Itä-Aasia ja ruoka-antropologia. Vapaa-ajallani selailen nettiä, luen mangaa, kokkailen eksoottisia ruokia ja riehun kissani kanssa. Isona haluan työskennellä ulkomailla tai monikulttuurisessa ympäristössä. Ota rohkeasti yhteyttä jos kaipaat apua koulutuspoliittisissa asioissa!

Riikka Brofelt, internet- ja somevastaava

Hei vaan, olen Riikka ja pyörin Nefan nettivastaavan hommissa nyt kolmatta kautta. Minun puoleeni voi kääntyä, mikäli löytyy kommentteja/ideoita/kehitysehdotuksia liittyen Nefan nettisivuihin tai some-näkyvyyteen. Olen mediakulttuurin ja viestinnän pääaineopiskelija, ja siinä sivussa on tullut kahlattua myös antropologiaa ja japania. Tällä hetkellä aherran graduni parissa. Tykkään paljon matkustelusta, nörtteilystä, illanistujaisista, Palaverista ja huonoista aasialaisista TV-sarjoista.

Niina Turunen, ainejärjestölehti vastaava

Niina Turunen, lehtivastaava, kolmas vuosi, perinteentutkimus, minimalismin ystävä.

Ira Luoto, TAKU- ja haalarimerkki vastaava

Mä vastaan Nefan hallituksessa haalarimerkeistä ja toimin henkilönä TAKU:n ja meidän ainejärjestön välillä. Mun puoleen kannattaa siis kääntyä, jos kaipaat koristusta haalareihin tai tietoa taide- ja kulttuurialojen ammattijärjestöstä. Opiskelen sukupuolentutkimusta toista vuotta. Mun suurinta viihdettä on matkustelu, kotona ollessa puran ylimääräisiä höyryjä liikkumalla. Laji kuin laji käy baletista pöytäjalkapalloon.

Vuoteni fuksina

Kun viime syksynä elämäni ensimmäisen yliopistopäivän alussa haahuilin Alkukivien ympäristössä harmaita haalareita väenpaljoudesta katseellani etsien (ja ensin mustahaalaristen englanninopiskelijoiden joukkoon eksyen), en juurikaan tiennyt, mitä yliopistoelemältä odottaa. Tai, no, olihan minulla tietysti omat ennako-oletukseni, mutta en kyllä osannut arvata edessä olevan jätesäkkiin pukeutuneena pomppulinna pomppimista, Aliaksen pelaamista Palaverin opiskelijahintaista punaviiniä siemaillessa ja viidentoista sivun lehtiartikkelianalyysin epätoivoista viimeistelyä kol-

melta aamuyöstä viidennen kahvikupillisen voimalla.

Löytyiväthän ne harmaat haalarit ja niihin pukeutuneet tuutorit lopulta, ja heidän ympärilleen kerääntyi hiljalleen joukko jännittyneitä, toisiaan varovaisesti silmäileviä ja levottomina paikallaan liikehtiviä fukseja. Siitä alkoi tutustumis- ja ryhmäytymisprosessi, jonka hieman kokeneempi kulttuurintutkija olisi varmasti havainnut loistavaksi tutkimuskohteeksi. Meistä suurimmalla osalla ei kuitenkaan ollut vielä edes kunnon käsitystä siitä, että mitä se kulttuurintutkimus nyt sitten ihan oikeasti on. Pakko

myöntää, etten ihan täydellistä ja kaikenkattavaa vastausta tuohon kysymykseen taitaisi osata antaa vielä näin vuodenkaan kuluttua.

Menoa ja meininkiä on Joensuun yliopistomaailmassa tarjolla ihan niin paljon kuin intoa riittää ja luentoaikataulut antavat periksi, eikä kukaan varmasti ehdi jokaisissa pippaloissa ja karkeloissa kiertää. Vaikka ajallisesti suurin osa yliopistoelemästä kuitenkin kuluu opiskelun parissa, niin päällimmäisenä mieleen on kyllä jäänyt yhteiset kokemukset muiden fuksien, Nefalaisten ja muiden opiskelijoiden kanssa: Nefakarhun mallisten piparkakkujen loihtiminen

fuksien järjestämiin pikkujouluihin, haalarisponsoreiden haaliminen, sitsilaulujen hoilaaminen kunnes ne soivat päässä seuraavat pari kuukautta, makkaraperunoiden ”ostaminen” lyijykynällä yövuorossa olevalta torimyyjältä ja niin edelleen. Fuksivuosi hujahti ohi nopeammin kuin ehtii sanoa ”kulttuurintutkimus”, ja kohta saadaankin toivottaa tervetulleeksi uusi lukuvuosi ja uudet fuksit.

Teksti: Petra Mustonen, mediakulttuuri ja viestintä

RajaSpeksi 2016: Töhöosasto, arvio

Nefalaiset kävivät noin kymmenen hengen porukalla 12.4. katsomassa tämän vuotisen Rajaspeksi-näytöksen. Allekirjoittaneella ei ollut aikaisempaa kokemusta Speksin tapaisissa improvisaatiota hyödyntävissä näytelmistä, ja Joensuun Rajaspeksi vuosimallia 2016 olikin varsin mielenkiintoinen ja uudenlainen kokemus.

Lähestulkoon loppuunmyyty Kerubin sali otti esityksen lämpimästi vastaan. Koska yleisöä oli vähintäänkin tarpeeksi paikalla, raikuivat omstart-huudot tiuhaan tahtiin esityksen aikana. Nimenomaan tämä yleisön ja esiintyjien välinen aktiivinen yhteispeli oli yksi illan parhaista puolista ja hyvä esimerkki siitä miksi Speksi toimii näytelmämuotona parhaimmillaan erinomaisesti.

Speksin idea on selkeä: mitä aktiivisemmin yleisö vaatii eri kohtauksia uudelleen esitettäväksi, sen pidemmäksi näytös yleensä venyy. Tällä kertaa illan esityksellä oli mittaa hieman päälle kaksi tuntia. Väliaika tuli siis esityksessä tarpeeseen, sillä Rajas-

peksi vaatii myös katsojalta aktiivisuutta. Tarkkuutta ei vaadita pelkästään lukuisien improvisoitujen kohtauksien ansiosta, mutta myös tiuhaan vastaan tulevien populaarikulttuuriin liittyvien viittausten takia.

Kaiken kaikkiaan noin puolitoista-kaksi tuntia vaikuttaa sopivalta pituudelta Speksille. Ainakin meidän näytöksessämme yleisö tuntui nauttivan näkemästään ja rahoille tuli varmasti vastinetta miellyttävän viihdepaketin muodossa. On mielenkiintoista että Rajaspeksi on vielä näinkin uusi juttu Joensuun kaltaisessa opiskelijakaupungissa. Vasta toista vuotta Joensuussa pyörivä Rajaspeksi toimii kokonaisuutena sen verran hyvin, että toivottavasti tästä muodostuisi paikkakunnalle vielä jokavuotinen perinne. Omstart!

Teksti: Juho Kaasinen

TAKU ulla fiksu valinta

Nefan hallitukseen saatiin tälle kuluvalle kaudelle uusi pesti TAKU-vastaavasta, ja TAKUsta ovat jäsenet saattaneet kuulla puhuttavan muutenkin kuluva lukuvuoden mittaan. Mutta mikä ihme on tämä TAKU? TAKU ry on taide- ja kulttuurialalla työskentelevien ja opiskelevien ammattijärjestö, joka kuuluu jäsenliitto Akavan Erityisaloihin ja edelleen keskusjärjestö Akavaan. Ammattijärjestönä TAKUn ensisijainen tehtävä on jäsenistön edunvalvonta: tärkeimpiä tavoitteita ovat oikeudenmukaisen palkkatason takaaminen ja jäsenistön työllistymismahdollisuuksien parantaminen. TAKU myös välittää tietoa työelämän erityiskysymyksistä ja toimii linkkinä jäsenistön ja alan eri toimijoiden välillä.

Nefan yhteistyö TAKUn kanssa alkoi viime syksynä TAKUn opiskelijakampanjasta, jonka tarkoituksena oli löytää järjestöön lisää opiskelijajäseniä ja palkita aktiivisesti kampanjaan osallistuneita alan ainejärjestöjä. Nefa osallistui kampanjaan yhdessä suomenkielen ja kirjallisuuden ainejärjestön Täkyyn kanssa ja sai kuin saikin palkinnon, ja TAKU kymmenen uutta opiskelijajäsentä. Uusi kampanja on toivottavasti tulossa taas ensi syksynä, vaikka TAKUun voi toki liittyä ihan milloin vain muutenkin.

Miksi sitten liittyä? Ammattijärjestö

saattaa opiskelijan korvaan kuulostaa turhalta ja kaukaiselta tulevaisuuden asialta, mutta liittyminen jo opiskeluaikana kannattaa: TAKUn jäsenenä saa paitsi todella hyödyllistä tietoa työelämään ja kulttuuri-alan työllistymiseen liittyen, myös esimerkiksi vapaa-ajan tapaturma- ja matkakuutukset. TAKUn kautta on mahdollista saada työnhaku- tai palkkaneuvontaa, apua CV:n laatimiseen tai esimerkiksi luetuttaa työsopimus järjestön asiantuntijoilla ennen sen allekirjoittamista. TAKU järjestää myös erilaisia koulutuksia ja tapahtumia, joissa on mahdollisuus verkostoitua.

Nefan ja TAKUn hyvin alkanutta yhteistyötä pyritään myös pitämään yllä jatkossakin, muun muassa kehottamalla nefalaisia liittymään rohkeasti TAKUun ja ottamaan kaikki hyöty irti järjestön tarjoamista palveluista. Ainakin allekirjoittanut on saanut TAKUn kautta todella hyödyllistä infoa ja käsitystä siitä, mihin ihmeeseen sitä voi kulttuurintutkija valmistuttuaan työllistyä. Ja mikä tärkeintä: uskoa siihen, että me oikeasti työllistytään!

Lisää tietoa TAKUsta, kuin myös liittymislomakkeen, löydät TAKUn omilta sivuilta www.taku.fi.

Rusinat pakkopullasta

eli kuinka löytää paljon puhuttu liikunnanriemu

Kuinka monelle, käsi ylös, urheilu on jotakin mitä nyt on vaan pakko harrastaa, että jaksaa? Niin minullekin. Tiedän kyllä tasan tarkkaan, mitkä vaikutukset jo muutamalla tekemälläni kävelylenkillä viikossa on (tasaa verenpainetta, kohottaa mielialaa, vahvistaa muistia, alentaa syöpäriskiä...), mutta silti verkkareiden jalkaan vetäminen on aina yhtä suuren henkisen taistelun aikaansaannos.

Noin vuosi sitten hiljalleen mieleeni hiipi ajatus, että ehkä voisin hankkia vireyttä ja jaksamista jostain muistakin urheilumuodoista kuin kävelemisestä, hölkkäämisestä tai jumppaamisesta. Ehkä urheilu voisi olla jotakin kivaa! Minä en haaveile Fitnesspäiväkirjat -naisen kropasta, joten urheiluni ei välttämättä tarvitse olla tarkkaan aikataulutettua ja kalorilaskelmoitua.

Pienen pieni urheilijaidentiteettini on etsinyt jotakin mihin identifioitua. Viime syksyn ravasin epäsäännöllisen säännöllisesti Sykettä -palvelun ryhmäliikuntatunneilla. Kokeillen ryhmässä muun muassa

jumppaamista, balettia, pumppia, syvävenyttelyä sekä paria erilaista joogaa. Täysin ominta lajia ei kuitenkaan löytynyt, vaikka liikuntakertoja kertyi senkin edestä.

Sykettä-palvelun monipuolisuutta ja halpuutta opiskelijalle ei voi liian paljon korostaa. Mutta jos juuri sitä mieleisintä lajia ei tarjonnasta löydy tai palvelun suosio jättää sinut ryhmästä ärsyttävän montaa kertaa ulos, ei kannata arkailla tutustua myös Joensuun muuhun liikuntatarjontaan.

Tänä keväänä liikuntani on painottunut uimiseen ja lentopallon pelailuun ystävien kanssa. Ja hei, olen alkanut raahautumaan urheilemaan hyvillä mielin! Kun antaa itselleen vapauden lähteä liikkumaan silloin kun sitä eniten mieli tekee, eikä turhan tarkkaan tuijottele viikkoja ennen kalenteriin merkittyjä liikuntasuunnitelmia, niin sitä huomaa olevansa liikkeessä ilahduttavan usein.

Liikunnanriemun täyhteisin terveisin,
Liikuntavastaava Parkkisen Meri

Kuva: Siina Sorvali

P.S. Nefan hallitus teki viime kokouksessa päätöksen hakea yhdessä muutaman muun humanistiainejärjestön kanssa toista liikuntavuoroa! Jihuu! Toivottavasti kentät täyttyvät ensi syksystä lähtien rennosta pelailusta.

Ja osoitteesta www.joensuu.fi/lajit-ja-seurat löytyy kätevästi lajeittain lueteltuna kaikki Joensuussa toimivat urheiluseurat. Sieltä luulisi löytyvän kaikenlaisille liikkujille aktiviteettia!

Gradu vaatii suunnittelua ja Seinfeldia

Gradunkirjoituksen alkaessa asetetaan tavoitteita, eli tehdään kaikenlaisia suunnitelmia ja aikatauluja, ja ehkäpä jopa pyhä lupaus aikataulussa pysymisestä. Monesti kuukausien kuluessa näistä aikatauluista ja suunnitelmista laistetaan, jopa niin että pyhä lupaus rikotaan.

Mutta mihin aika sitten kuluu? Ei ole kovin vaikeaa tuhlata päiväänsä kaikkeen muuhun paitsi kirjoittamiseen, sillä maailma (eli internet) on virikkeitä pullollaan. On ollut hienoa huomata, miten tarmokkaasti voikaan paneutua jonkin ilmiön tutkimiseen. Olkoonkin, että oman tutkielman aihe on jokin täysin eri.

Ei gradunkirjoitus ole kuitenkaan mikään täysi fiasko ollut. Työ ei suinkaan ole vielä valmis, mutta osan asettamistani tavoitteista olen saanut jo täytettyä. Yksi tällainen tavoite oli saada katsottua Seinfeld-komediasarja kokonaisuudessaan keväällä aikana. Tämä onnistuikin hyvin, ja viimeinenkin jakso oli katsottu jo maaliskuun alussa.

Tosiaan, se oli jo maaliskuun alussa. Graduntekijä voi vain ihmetellä, miten nopeasti aika kuluu. Luulin nopeammin kuluvaa aikaa vain vanhojen ihmisten yksityisoikeudeksi, mutta hukatun päivän muuttuessa viikoksi ja sitten kuukaudeksi olen valmis muuttamaan näkökulmaani.

Kevään viimeisessä seminaari-istunnossa käsitelimme erästä työtä, ja ohjaajamme toi esille termin teoreettinen gradu. Todellisuudessa termi tarkoittaa jotain aivan muuta, mutta itse koin sillä hetkellä valaistumisen, aivan kuin kaikki olisi loksahdanut paikoilleen. Sillä sitähan graduni juuri on, teoreettinen. Ainakin työn edistyminen on puhtaasti teoreettista.

Teksti: Antti Sillanmäki

Hautaa elämä

Lumi narskuu jalkojen alla, kun kävelemme kohti punaista autoani. Kylmä tuuli viiltää ihoa. Kiskaisen auton oven auki. Nenään valahtaa löyhkä. Ystäväni katsoo auton takapenkille. ”Se on ruumis”, hän toteaa viileästi. ”Se täytyy piilottaa”, minä vastaan heti ja istahdan kuskin paikalle. Ystävä jää tielle. Hän haihtuu, katoaa sumuna ilmaan. Kuskaan siniseen huppariin, tummiin farkkuihin ja lippalakkiin sonnustautunutta veltoa ruumista. Oksennan. Saavun syrjäiselle metsätielle. Kuopat tiessä saavat auton pomppimaan ja tärisemään. Muistan, että muutaman kilometrin päässä on kuoppa, jonka viime kesänä sattumalta löysimme. Vilkuilen tienreunuksia ja vihdoin tulen suuren kallion ja koivun luo. Nousen ulos autosta ja lähdän tallaamaan syvän kinoksen läpi. Kuuluu outoa huminaa, puhetta. Kuopassa istuu runoilija lappu kädessään. Hän lukee ääneen. En sano mitään. Mies kaivaa uuden lapun lumen alta ja alkaa lausua runoa. ”Seltsam, im Nebel zu wandern! / Einsam ist jeder Busch und Stein, / Kein Baum sieht den anderen, / Jeder ist allein...” “Seuraan tätä näytelmää viiden runon verran ja menen takaisin autolle.

Seuraavassa silmänräpäyksessä olen suurella pirunpellolla. Se ei ole mikään tavallinen

pirunpelto, vaan pikemminkin ”pirunvuori”. Jos heittäisin ruumiin tuolta kalliolta alas, ruumiin löytäjät voisivat luulla kuolemaa tapaturmaksi. Mutta missä ovat hanskani? Enhän voi jättää sormenjalkiäni. Sitten rakas ystäväni kävelee minua vastaan. Hän hymyilee surumielisenä. Miten hän tiesikään minun olevan juuri täällä? Kallio, jonka päällä seison, on jyrkkä. Pelkään putoavani. Entä hän, eihän hän vain putoa? Mutta ruumis täytyy piilottaa.

Näissä tunnelmissa heräsin pitkäänperjantaihin. Uni jäi mietityttämään ja aloin välittömästi tehdä tulkintoja sekä henkilökohtaisesta, että minua ympäröivästä elämästä. Seuraavassa on yksi ulkoisista tulkinnoistani, joista uneni voisi olla osittain vertauskuva.

Elämme ääripäiden aikakaudessa, jossa yhteiskunnalliset konfliktit, media ja viihde, yltäkylläisyys ja köyhyys sekä monikulttuurisuus ja rasismi asettuvat vastakkain. Mikä on se elämä, jossa elämme? Voiko sitä enää edes elämäksi kutsua, vai onko kyseessä pelkkä kuori, kulttuurin ja yhteiskunnan löyhkäävä ruumis, joka täytyy kätkeä? Lyhyen ajan sisällä tapahtuneet terrori-iskut ja niiden ansiosta vahvistunut islamofobia ja

muukalaisviha, Yhdysvaltojen presidentinvaalien valmisteluiden irvokas huvinäytelmä, Euroopan maiden rajojen sulkeminen ja Suomen monivuotisen työn alas ajaminen niin sanotun hyvinvointivaltion puolesta uuden hallituksen toimesta, pistävät miettimään, elämmekö pelkässä satiirissa. Suuressa satiirissa kaikkeen löytyy kuitenkin ratkaisu. Muun muassa Isis-järjestön terrori-iskuista päästäisiin eroon ”pommit-

tamalla se yksinkertaisesti maailmankartalta”, kuten Donald Trump toteaa. Pääasia, että ihmiset viihtyvät. Viihteen naamio kasvoilla ei tarvitse kohdata todellisia ongelmia, ja kun suuren viihdeshow’n kärjessä on viihdyttämisen taidon hallitseva narri, ahdistusta tuottava oma ajattelu on helppo haudata.

Venäläisen filosofin, kirjallisuusteoreetikko Mikhail Bakhtin mukaan kielenkäyt-

tö on aina ideologista ja kielelliset merkit (sanat, lauseet) muodostavat ideologian materiaalin. On ironista ajatella, että Yhdysvalloissa äärimmilleen viedyn politiikan viihdyttämisen funktio, joka ilmenee muun muassa Trumpin retoriikassa, rakentaa osittain pohjoisamerikkalaisen kansan ideologiaa. Milläpä muulla olisikaan väliä, kuin ”Make America Great Again”? Sama esimerkki pätee mihin tahansa nykyajan

ilmiöön, jossa viihteellisyys ja valta onnistuvat tukahduttamaan yltäkylläisyydellään ihmisten aistit.

Karnevalistinen maailma, jossa elämme, ja yritykseni tulkita untani, saavat minut ahdistumaan. Toivoin, että karnevaalit olisivat pelkkää unta, josta herään pian todellisuuteen. Tällaisesta unesta omaan toivottuun todellisuuteen saattaa olla kuitenkin vaikea, miltei mahdotonta herätä. Ryhtyisinkö luomaan omaa illuusiotani todellisuudesta?

Ote Hermann Hessen runosta *Im Nebel*

Teksti: Noora Oertel

Kuvitus: Miia Hartikainen

Näin valmistaudut vappuun

1. Budjettiario

On tärkeää valmistautua laatimalla budjettiario vappuviikon menoista. Se on hyvin helppoa: A) ensin lasket kaikki menot yhteen B) seuraavaksi kerrot sen kolmella C) sitten lisäät vielä ylimääräiset 200 euroa. Näin sinulla on alustava arvio siitä, kuinka paljon tilisi tulee tyhjentymään vapun aikana! Huom. ei sisällä arviota palautumisviikon menoista.

2. Juomavalinnat

Juomavalinnat heijastavat arvomaailmaasi. Tätä listaa seuraamalla et jää kenenkään ”eks-pertin” jalkoihin vappuaaton piknikillä:

- # Toiseksi halvin kuohari Alkosta 1 pl.
- # Random hintava ulkomaalainen tumma olut alkuun 1 pl.
- # Loppuillaksi Lidl olut/siideri 15 tkl.
- # Valdemar-”viini” 1 pl. (Varsinkin jos seurassa on nefalaisia)
- # Simaa 1 pl. (terästetään Leijonalla)
- # Pikkuriikkinen Salmiakkikossu/Baileys -pullo 2 pl. (Naukkaillaan puolitetun tai viha-miehen kanssa baarin vessassa tai tupakkapaikalla)

3. Vappurituaalit

Opiskelijan tulee suorittaa myös nämä rituaalit ennen vappua:

- * Uusien haalarimerkkien ompeleminen kiinni. (Piisamirotta on tänä vappuna muodissa)
 - * Ylioppilaslakin putsaus/uuden hankkiminen. Huom. jos lähdet etsimään uutta lakkia, niin älä mainitse liikkeen myyjä-tädille, että hukkasit edellisen; ne ei vaan ymmärrä. Huom. jos lakki on todella likainen niin upota se sitruunamehun ja valkaisuaineen sekoi-tukseen, anna vaikuttaa 37 sekuntia ja voilà!
 - *Mietiskely siitä, millaisen vappupallon haluaa hankkia. (”Olisikohan niillä dinosauruk-sia tänä vuonna...tai Frozenin Elsa! Mut joku Star Wars olisi kyllä aika cool...MyLittle-Pony on toisaalta klassikko.”)
 - *Jokaiseen vapputapahtumaan ilmoittautuminen: no 8-Appro tietysti, Savo-Karjala Excursio, Vappuleijonan Metsästys ja tänä vuonna bonuksena Nefan Huikkahölkä. Jee!! (Mutta kaveri jonottaa liput)
- Mahtavaa! Nyt olet valmis kohtaamaan vappuviikon haasteet ja hovit. Make Nefa proud!

VAPPUBINGO: Bington voittaa se joka saa kolme ruutua pystysuoraan, vaakasuoraan tai vinoon. Voittajan ei tarvitse syödä silliä.

Nimimerkki ”Anonyymi vappuiliija”
Kuvitus: Miia Hartikainen

Lakkiin oksentaminen	Fyysinen vamma	Punaviinitahra haalareissa
Känniviesti ihastukselle/exälle	Paljastelu	Kerrosateria/ Americana
Tappelu	Vappuperuukki	Juomalaulu